

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 411
din 08.07.2008**

Dosar nr.: 149/2008

Petiția nr.: 3095 din data 21.02.2008

Petent: N V , N C , N D

Reclamat: M A , I S , L Z

Obiect: pronunțarea unei soluții nelegale de respingere a recursurilor declarate de petenți și îndemnarea acestora de a se „adresa unui stabor”.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1. N V , domiciliat în

N C , domiciliat în

N D , domiciliată în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. M A , I S , L Z , cu domiciliul de corespondență la sediul Inaltei Curți de Casație și Justiție, Secția Penală.

II. Obiectul sesizării

2.1. Petenții formulează plângere cu privire la soluția pronunțată de completul de judecată al Secției Penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în opinia acestora, pronunțându-se o soluție nelegală de respingere a recursurilor declarate și cu privire la exprimarea disprețuitoare a președintelui completului de judecată, îndemnând petenții să se adreseze unui stabor, în opinia acestora, fiind o aluzie directă la apartenența lor etnică.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin plângerea adresată Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării petenții consideră că magistrații în cauză au încălcat obligațiile profesionale, în mod nelegal au respins recursurile petenților, magistrații nu au studiat dosarul cauzei lor, expunerile petenților au fost ignorate, nu li s-a permis să își exprime poziția în raport cu învinuirile aduse, au fost tratați cu dispreț și au fost trimiși să se prezinte în fața unui stabor, făcând-se aluzie la apartenența lor etnică.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției adresate C.N.C.D. și înregistrată cu nr. 3095 din data 21.02.2008, în temeiul art. 20 alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 4165 din 13.03.2008 a fost citat petentul N C Prin adresa înregistrată cu nr. 4164 din 13.03.2008 a fost citată petenta N D Prin adresa înregistrată cu nr. 4163 din 13.03.2008 a fost citat petentul N V

4.3. Prin adresa înregistrată cu nr. 4159 din 13.03.2008 a fost citat dl. M A , prin adresa cu nr. 4160 din 13.03.2008 a fost citată dna. L Z , prin adresa cu nr. 4161 din 13.03.3008 a fost citată dna. I S

4.4. Părțile au fost citate pentru pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 01.04.2008. La termen părțile nu s-au prezentat.

4.5. Având în vedere, plângerea, astfel cum a fost formulată, Colegiul Director a ridicat din oficiu excepția tardivității introducerii plângerii având în vedere că faptele sesizate s-au petrecut în data de 25.01.2007 iar plângerea a fost adresată Consiliului în data de 21.02.2008.

4.6. Prin adresa înregistrată cu nr. 5012 din 28.03.2008 petenții au precizat că în cauză este vorba de o greșeală de redactare a plângerii, aspectele relatate având loc la data de 25.01.2008. De asemenea au arătat că urmează a depune probe în susținerea afirmațiilor din petiție. Petenții au precizat că nu își formulează punctul de vedere la termenul citat deoarece doresc să își susțină apărările și să depună în sprijinul acestora acte din care rezultă temeiul legal al plângerii.

4.7. Prin adresa înregistrată cu nr. 5719 din 15.04.2008 petentul N C a fost citat pentru un nou termen. Prin adresa cu nr. 5685 din 15.04.2008 a fost citat petentul N V Prin adresa cu nr. 5684 din 15.04.2008 a fost citată petenta N D De asemenea, prin adresele cu nr. 5686 din 15.04.2008, nr. 5687 din 15.04.2008, nr. 5688 din 15.04.2008 au fost citați reclamații. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 13.05.2008.

4.8. Colegiul director a ridicat din oficiu excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu plângerea, astfel cum este formulată, având în vedere că vizează aspecte corelative actului de justiție.

4.9. La termen, părțile nu s-au prezentat. Întrucât petenții nu au comunicat propriile apărări față de excepția de necompetență materială invocată din oficiu de Colegiul Director, prin adresele înregistrate cu nr. 7312 din 22.05.2008 și nr. 7313 din 22.05.2008 petenților li s-a pus în vedere să depună orice mijloace de probă în susținerea plângerilor până la data de 05.06.2008.

4.10. Până la data soluționării plângerii, petenții nu au comunicat apărările față de excepția invocată ori mijloace de probă în susținerea plângerii.

V. Susținerile părților

Susținerile petenților

5.1.1. Prin plângerea înregistrată cu nr. 3095 din 21.02.2008 se arată că reclamații, încălcându-și obligațiile profesionale, au pronunțat o soluție nelegală, de respingere a recursurilor declarate de petenți.

5.1.2. Adresându-se Înaltei Curți de Casație și Justiție, petenții au prezentat o multitudine de motive pentru care ar fi fost necesară retrimiteră cauzei la Parchet, deoarece, spun petenții, nu au fost citați și audiați, nu au fost prezentate acestora probe și materialul de urmarire penală.

5.1.3. Tot ceea ce a fost expus instanței de recurs a fost ignorat de completul de judecată, dovada fiind, în opinia petenților, fie că magistrații nu au studiat dosarul, fie, datorită apartenenței etnice, s-a preferat menținerea unei soluții nedrepte de condamnare.

5.1.4. Petenții arată că nu au fost lăsați să își exprime poziția în raport de învinuirile aduse, fiind tratați cu dispreț și trimiși să se prezinte în fața unui stabor.

5.1.5. Petenții solicită dispunerea cercetării magistraților judecătorești în cauză, pentru a se împiedica abuzuri din partea acestora în condițiile în care hotărârile pe care le pronunță sunt definitive și executorii.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, Colegiul Director reține că, în opinia petenților, magistrații în cauză au încălcat obligațiile profesionale, în mod nelegal au respins recursurile formulate, expunerile petenților au fost ignorate, nu li s-a permis să își exprime poziția în raport cu învinuirile aduse, au fost tratați cu dispreț și au fost trimiși să se prezinte în fața unui stabor, făcând-se aluzie la apartenența lor etnică.

7.1. În drept, analizând susținerile petenților și excepțiile invocate din oficiu, Colegiul Director reține în primă instanță excepția tardivității introducerii sesizării de către petenți, urmând a soluționa acest aspect.

7.2. Față de obiectul petiției, astfel cum rezultă din modul în care este redactat, corelativ circumstanțierii faptelor rațiune tempore, Colegiul Director constată că, în speță, alegația săvârșirii faptelor de discriminare vizează acte sau fapte care au luat naștere și au produs efecte în data de 25.01.2007. Acest aspect rezultă expresis verbis din petiție.

7.3. În raport cu aceste observații de fapt, coroborat prevederilor art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”.

7.4. Corelativ circumstanțierii faptelor de discriminare rațiune tempore, termenul prevăzut în art. 20 alin.1 este un termen de procedură, reprezentând intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unor fapte sau acte de discriminare. Din interpretarea alin.1 al art. 20, Colegiul Director reține că legiuitorul a instituit un termen legal, circumscris unui interval determinat de timp, în speță, de un an de zile, care începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea ei, constituind astfel un termen peremptoriu.

7.9. Or, față de aspectele reținute mai sus în raport cu introducerea petiției înregistrate la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu nr. 3095 din 21.02.2008, Colegiul Director a constatat că plângerea, sub aspectul respectivelor susțineri este tardiv introdusă.

7.10. Luând act însă de faptul că petenții precizează în adresa înregistrată la C.N.C.D. cu nr. 5012 din 28.03.2008, că plângerea adresată a făcut referire la data de 25.01.2007 dintr-o eroare de redactare, faptele invocate având loc la data de 25.01.2008, Colegiul urmează a respinge excepția de tardivitate invocată din oficiu.

7.11. Subsecvent, Colegiul Director ia în discuție excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării relativ la obiectul petiției, excepție invocată din oficiu, urmând a soluționa acest din urmă aspect.

7.12. Raportat la obiectul plângerii, Colegiul Director observă că, în exercitarea competențelor sale, este chemat să se pronunțe cu privire la aspecte corelative înfăpturii actului de justiție, în speță în cursul desfășurării căilor de atac și al soluționării unei cauze penale. Constituția României în art.1 alin.4 prevede că: „Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor-legislativă, executivă și judecătorească în cadrul democrației constituționale”.

7.13. Or față de aceste aspecte, Colegiul Director ia act de Decizia nr.322/2001 publicată în Monitorul Oficial nr.66/2002, prin care Curtea Constituțională reține: „În deplină concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, art.6 pct.1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ratificată prin Legea nr.30 din 18 mai 1994) și alte

tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în cap.VI, intitulat "Autoritatea judecătorească", principiile organizării și înlăptuirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înlăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege [art.125 alin.(1)], compuse din judecători independenți care se supun numai legii [art.123 alin.(2)]. ...În scopul garantării independenței... prin Constituție a fost instituit, ca o a treia componentă a autorității judecătorești, Consiliul Superior al Magistraturii, compus în exclusivitate din magistrați aleși de Parlament, care are ca principală funcție asigurarea inamovibilității, a independenței și a imparțialității judecătorilor...prin puterea de decizie în ceea ce privește promovarea în funcție și transferarea judecătorilor, precum și prin rolul de consiliu de disciplină al judecătorilor. ...Pe baza textelor constituționale menționate, Curtea reține că justiția este în exclusivitate o funcție a statului, care, potrivit art.125 alin.(1) din Constituție, se realizează prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, fiind exclusă posibilitatea desfășurării activității de jurisdicție de către alte structuri sau de către persoane ori instituții private. Curtea reține, de asemenea, că activitatea de judecată se înlăptuiește, în numele legii, exclusiv de către membrii acestor instanțe, adică de judecători, întrucât doar cu privire la aceștia se proclamă prin art.123 alin.(2) din Constituție că sunt independenți și se supun numai legii. În consecință, este exclusă posibilitatea de a se atribui puterea de judecată, împuternicirea de a supune dreptul și altor persoane decât judecătorilor."

7.14. Colegiul ia act de prevederile art.125 alin. 1, alin.2. și alin.3 din Constituția României care statuează înlăptuirea justiției potrivit legii, dispunând că justiția este unică și imparțială, egală pentru toți iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Aceasta face ca în activitatea de judecată, judecătorii să nu poată fi supuși nici unei directive din partea puterii legislative sau executive.

7.15. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că puterile publice nu pot adresa instrucțiuni instanțelor de judecată, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate. (vezi în acest sens hotărâre pronunțată în cauza Van de Hurk v. the Netherlands, 19 aprilie 1994, parag. 45, coroborat cu hotărârile pronunțate în cauzele Benthem v. the Netherlands, 23 October 1985, Series A no. 97, p. 17, para. 40; H. v. Belgium, 30 November 1987, Series A no. 127, p. 34, para. 50; and Belilos v. Switzerland, 29 April 1988, Series A no. 132, p. 29, para. 64).

7.16. Astfel, în raport cu petiția, așa cum este formulată, Colegiul Director reține că în cauză sunt aplicabile principiile organizării și înlăptuirii justiției în țara noastră, transpuse în Constituția României și care statuează în art. 126 alin.1 că „În România justiția se realizează prin Înlalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege”, fiind exclusă posibilitatea desfășurării activității de jurisdicție de către alte structuri sau de către persoane ori instituții private. Coroborând acest aspect fundamental incident petiției deduse soluționării, Colegiul Director este de opinie că, în speță, Consiliul Național

pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza statuările instanțelor judecătorești, nu se poate pronunța sine qua non asupra aspectelor corelative actului de justiție, ori cu privire la aspectele procedurale ale procesului civil sau penal. C.N.C.D. nu poate adresa instrucțiuni instanțelor, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate.

7.17. Pe de altă parte, reținem că textul constituțional din art.129 statuează că „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”. Astfel, controlul legalității hotărârilor judecătorești este asigurat în cadrul sistemului căilor de atac.

7.18. Colegiul ia act ca potrivit Legii nr.304 din 28 iunie 2004 privind organizarea judiciară, cu modificările și completările ulterioare, art.7 că: „(1) Toate persoanele sunt egale în fața legii, fără privilegii și fără discriminări. (2) Justiția se realizează în mod egal pentru toți, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, avere, origine ori condiție socială sau de orice alte criterii discriminatorii.

Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor aprobat prin Hotărârea nr.328 din 25 august 2005 și publicat în Monitorul Oficial nr. 815 din 8 septembrie 2005 prevede în art.7 că: „Judecătorii și procurorii au îndatorirea să promoveze supremația legii, statul de drept și să apere drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor” iar în art.8 „Judecătorii și procurorii sunt obligați să respecte egalitatea cetățenilor în fața legii, asigurându-le un tratament juridic nediscriminatoriu, să respecte și să apere demnitatea, integritatea fizică și morală a tuturor persoanelor care participă, în orice calitate, la procedurile judiciare.”

În același sens, Legea nr. 303 din 28 iunie 2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare art. 4 prevede că: „(1) Judecătorii și procurorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, să respecte codul deontologic al judecătorilor și procurorilor și să participe la formarea profesională continuă.”

7.19. Legea nr. 303/2004 prevede în art. 97 că: „(1) Orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii, direct sau prin conducătorii instanțelor ori ai parchetelor, în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor sau procurorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare. (2) Exercițarea dreptului prevăzut la alin.1 nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac.

De asemenea, Legea nr. 317 din 1 iulie 2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, prevede în art. 44: „Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește prin secțiile sale, rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor, pentru faptele prevăzute în Legea nr.303/2004, republicată”.

7.20. Având în vedere motivele expuse și înscrisurile aflate la dosar, Colegiul Director urmează a admite excepția de necompetență materială a C.N.C.D. în raport cu faptele care fac obiectul plângerii.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respinge excepția tardivității introducerii plângerii ridicată din oficiu în cauză
2. Admite excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării relativ la obiectul plângerii, ridicată din oficiu în cauză
3. Clasarea dosarului
4. O copie a hotărârii se va transmite părților: N V , domiciliat în
, N C , domiciliat în
, N D
domiciliată în ; și M A
I S , L Z , cu domiciliul de corespondență la
sediul Înaltei Curți de Casație și Justiției, Secția Penală.
5. O copie a hotărârii se va comunica Consiliului Superior al Magistraturii.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA - Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

VASILE ANA MONICA - Membru

Data redactării 24.08.2008

Red. D.G., Tehnored. A.P., exem. 7

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

